

عنوان مقاله:

معناسازی برای خانه؛ زندگی روزمره تهران در فیلم های سینمایی

محل انتشار:

مجله پژوهش های انسان شناسی ایران، دوره 5، شماره 2 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

مریم ارمغان - استادیار گروه معماری، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران

خلاصه مقاله:

معنا، مدلول و مضمون هر چیز است و تداعی ای که در پس آن برای ذهن ایجاد می شود. هدف پژوهش حاضر، یافتن معنای خانه و مولفه های شکل دهنده آن در زندگی روزمره زیست کنندگان خانه است. مقاله حاضر سعی دارد بر همین مبنا و با مطالعه خانه های بازنمایی شده در چهار فیلم سینمایی مربوط به تهران که طی سال های ۱۳۸۷-۱۳۹۱ در شبکه سینمای خانگی توزیع شده اند، فرآیند معناسازی برای خانه و مولفه های اصلی آن را استخراج کند. به این منظور، فیلم های «سر به مهر»، «حوالی اتوبان»، «سعادت آباد» و «اینجا بدون من» انتخاب و با روش گراند تئوری، مورد بررسی قرار گرفته اند. نتایج پژوهش، گویای آن است که نظام معناساز برای خانه، در تجربه تهران روایت شده در فیلم ها متشکل از پنج مولفه «ادراک حسی»، «نشانه ها و نمادها»، «روابط اجتماعی»، «مالکیت» و نیز «کالبد» است. فضا زمانی معنای خانه را می پذیرد که اولاً، واجد ارتباطاتی با مولفه های مذکور باشد و دوماً این ارتباط، در اشکال مثبت و نه نابهنجار آن تجربه شود. پژوهش همچنین گویای آن است که در نظام ارائه شده، روابط اجتماعی و کیفیت آن، بیش از سایر مولفه ها در فرآیند معناسازی برای خانه ایفای نقش می کند. این روابط چه در قالب مناسک و چه در قالب الگوهای زندگی روزمره می توانند معنا را برای خانه، ایجاد و در آن انباشت کنند. در مقابل، نقش کالبد معمارانه، کمتر تصویر شده و تأکید به جای فضای ثابت بر فضاهای نیمه ثابت است.

کلمات کلیدی:

انسان شناسی، تهران، زندگی روزمره، فضای خانگی، فیلم سینمایی، نظام معناساز، معماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1614800>

